

เมื่อรถยนต์มีมากกว่าถนนรองรับ 4.4 เท่าตัว จะลดฝุ่น/ควันกรุงเทพฯอย่างไร

ทางเสื่อผืน

๑ แสงไทย เค้ากุไทย

ฝุ่นกรุง PM 2.5 ยังเป็นเรื่องจนปัญหาของรัฐบาล คสช. ในการแก้ไข มีแต่พูดลอยๆให้รอรถไฟฟ้าอีก 3 ปีเสร็จโดยไม่คิดว่า ตัวทำฝุ่น/ควันคือรถใช้ดีเซลอันเป็นรถพาณิชย์

รถไฟฟ้าเป็นรถโดยสารสาธารณะช่วยลดการใช้รถยนต์ส่วนตัวได้บ้าง แต่ช่วยอะไรไม่ได้กับรถปิกอัพ รถสิบล้อ รถพ่วง ฯลฯ

จะห้ามรถพาณิชย์เหล่านี้เข้ากรุงเทพฯหรือผ่าเมืองนั้นทำไม่ได้ เพราะกรุงเทพฯเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและศูนย์กลางด้านอื่นๆ แทบทุกด้าน

การชั้ตดาวนั้กรุงเทพฯเมื่อ 5 ปีก่อนนั้นทำควมพินาศยับเยินให้เศรษฐกิจไทยเหลือคณานับ

การย้ายศูนย์ราชการ ศูนย์การเงิน เศรษฐกิจ ออกจากกรุงเทพฯ น่าจะทำให้กรุงเทพฯหลวม และ“หยุดโต”ได้ แต่ก็ไม่มีใครคิดจะทำ

กรุงเทพฯก็เลยกลายเป็นเมืองรถติดและเมืองมลภาวะติดอันดับ 9 ของโลกเท่ากัน

และที่กำลังจะเป็นก็คือ เมือง 1 ใน 10 ที่จะสูญหายไปจากแผนที่ภายใน 10-15 ปี (เวนิส อันดับ 1) เพราะกรุงเทพฯทรุดลงปีละ 5-15 เซนติเมตร

พื้นที่กรุงเทพฯ 15 เขต ขณะนี้อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลแล้ว

ความแออัดของกรุงเทพฯเกิดจากจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร 5.5 ล้านคน(ปี 2561) แต่มีจำนวนประชากรแฝงถึง 10 ล้านคน จำนวนยานยนต์จึงเพิ่มตามจำนวนคน

จำนวนประชากรรถยนต์นั้นเฉพาะในกรุงเทพฯ ตัวเลขจำนวนรถยนต์ขึ้นทะเบียนเมื่อถึงเดือนมีนาคม 2561 มีถึง 9,912,067 คัน จำนวนจักรยานยนต์ส่วนบุคคล 3,565,843 คัน จักรยานยนต์รับจ้าง 97,902 คัน

ทั้งประเทศมีจำนวนกว่า 38 ล้านคัน

แต่ถนนที่รองรับการขับขี่ของรถเหล่านี้ในกรุงเทพฯ มีน้อยกว่าจำนวนรถถึง 4.4 เท่าตัว

การเพิ่มพื้นที่ถนนเพื่อลดการจราจรแออัดคงช่วยไม่ได้มากนัก เห็นได้จาก
การสร้างถนนวงแหวนรอบนอก สร้าง
ทางยกระดับ มอเตอร์เวย์ ฯลฯ ที่ไม่
สามารถลดจำนวนรถยนต์ทางราบ

ี่ถนนยกระดับบางสาย เช่นบางนา-บางขุนเทียนที่ผ่ากรุงเทพฯจากตะวันออกสู่ตะวันตกจรดกันตั้งแต่เช้าจรดเย็น

เนื่องจากเป็นเส้นทางเชื่อมท่าเรือแหลมฉบังกับเมืองอุตสาหกรรมฝั่งตะวันตก

ส่วนจะให้รถเข้ากรุงเทพฯน้อยลงอย่างที่เคยใช้มาตรการเลขทะเบียน คู่สี หรือห้ามเข้าชั้นใน หรือติดเวลา

หรือจะห้ามเข้าโดยเด็ดขาดอย่างบางเมืองหลวงในยุโรป ก็คงจะยากเช่นกัน เพราะเหตุผลว่ากรุงเทพฯเป็นศูนย์กลางแทบทุกอย่างของประเทศไทยดังกล่าว

คงจะต้องใช้เวลาอีกยาวนานกว่าจะแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างของกรุงเทพฯได้

จึงได้แต่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าก่อนคือฝุ่นธุลีกรุง

ดูวิธีแก้ปัญหาทำนองนี้ของสิงคโปร์เป็นแนวคิด

สิงคโปร์เล็กกว่ากรุงเทพฯมาก แม้จะไม่มีปัญหามลภาวะ แต่ก็พยายามยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้สูงขึ้น โดยเฉพาะด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม

ขณะนี้สิงคโปร์กำลังรณรงค์ทำเป็นเมืองสีเขียวปลูกต้นไม้ทุกที่ตั้งแต่ริมถนน

ไปจนบนยอดตึก ในบ้าน สวนคาเฟ่

ต้นไม้นอกจากเปลี่ยนคาร์บอนไดออกไซด์ให้เป็นออกซิเจนแล้ว ยังเป็นตัวดักจับฝุ่น ละอองในอากาศด้วย เห็นได้จากต้นไม้ในกรุงเทพฯ ใบไม้ กิ่งก้าน ลำต้น จะมีคราบฝุ่นจับทุกวัน เมื่อรดน้ำแล้ว ฝุ่นก็จะหายไปกับน้ำ

ยิ่งในฤดูฝนด้วยแล้วต้นไม้จะสดใสเขียวชอุ่ม เพราะน้ำฝนให้ทั้งความชุ่มชื้นและชำระล้างฝุ่นตามธรรมชาติ

กรุงเทพฯได้ฉายาว่า “ป่าคอนกรีต” จากนักเขียนอาวุโส”รงค์ วงศ์สวรรค์” เมื่อ 40 ปีก่อน

ทั้งๆที่ช่วงนั้นยังมีพื้นที่สีเขียวและต้นไม้ใหญ่ริมทางอยู่มาก

แต่ตอนนี้ ตึกระฟ้าขึ้นมาแทนที่ต้นไม้ริมถนนสำคัญหายไป

อย่างริมคลองสาทร ต้นมะฮอกกานีอายุเกือบร้อยปีหายไปคลองสาทรแคบลง ถนน 3 เลนทั้ง “สาทรเหนือสาทรใต้”มาเบียดพร้อมคอนโดมิเนียมและตึกระฟ้ามาแทนที่

จะเรียกว่าป่าอะไรดี ?

มีการพูดกันถึงการย้ายเมืองหลวงคือกรุงเทพฯไปยังจังหวัดเหนือขึ้นไป อย่างนครราชสีมาเป็นต้น

แต่คงจะเป็นไปได้ยาก ที่จะทำให้ได้ก็คงจะเป็นแค่ย้ายส่วนราชการออกไปทั้งหมด

แต่ตัวก่อมลภาวะยังคงเป็นความเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของกรุงเทพฯเช่นเดิม

จะเป็นเช่นนี้ไปอีก 10-20 ปี จนกว่าจะมีสนามบินสุวรรณภูมิ 2-3-4 หรือทำเรื่อน้ำลึกอีกแห่ง หรือเมืองอุตสาหกรรม สถานประกอบการ ฯลฯ ไปอยู่เมืองบริวารของกรุงเทพฯ ทั้งหมด เท่ากับพลังประชากรแฝงของกรุงเทพฯ ให้ย้ายตามแหล่งงานออกไป ย้ายเมืองไม่ได้ก็ต้องย้ายคนแทน